

at slaa fast, at man ingenlunde kan sige, at Arbejderne er særlig flygtige Folk, der snart er det ene og snart det andet Sted. Der er mange andre, baade erhvervsdrivende og Ejendomsbesiddere, der ogsaa skifter Kommune. Jeg tror derfor ikke, at der med Henblik paa Arbejderne er nogen særlig Grund til at beklage sig over Bestemmelsen om de 2 Aars Ophold. For Resten har jeg aldrig fundet, at det var principielt nødvendigt, at Opholdet netop skulde være paa 2 Aar. Men jeg synes, at den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at man i saa Henseende bør se at faa en fælles Regel, navnlig da forsaavidt angaar Valg til Hjelpekassebestyrelser og Valg til Kommunalbestyrelser.

Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa den Række Enkeltheder, der har været nævnte her. Jeg tror, at man fra alle Sider i Folketinget vil erkende, at det er ret frugtesløst at diskutere længe om Enkelthederne, fordi ingen venter, at der skal komme andet ud af Sagen end det, der selvfølgelig ogsaa er tilsigtet: at man ude omkring blandt Vælgerne faar at vide, at Socialdemokraterne holder paa 21 Aars Valgretsaldern ogsaa til Kommunerne, og at de — hvad man maaske ikke just har tænkt saa meget paa, men hvad jeg gerne vilde sætte en Streg under — med os er enige i Kravet om, at man skal svare Skat til Kommunen for at faa Valgret. Det kan være godt nok, at man faar dette at vide, men det bliver vel ogsaa nok det eneste positive, der kommer ud af Sagen. Jeg kan derfor ikke sige, at jeg vil anbefale den til velvillig Behandling. Paa den anden Side vil jeg selvfølgelig heller ikke anbefale, at vi standser Sagens Behandling, den maa godt gaa sin Gang gennem første Behandling og Udvalg o. s. v. Jeg tror heller ikke, at Forslagsstillerne venter sig at faa andet ud af Lovforslaget end dette, at de kan agitere paa det, og saa vil vi selvfølgelig ogsaa benytte de Dele i det, som vi nu en Gang sætter Pris paa at konstatere: at der gennem det foreligger en Erkendelse af betalt Skat som Forudsætning for kommunal Valgret.

Sven: Det foreliggende Lovforslag vidner om en ikke ringe Grad af Arbejdsmod hos Socialdemokratiet — vi har jo ogsaa set Arbejdsmodet bebudet at ville finde et Udtryk under Grundlovsforhandlingerne. Det er glædeligt at se den stærke Arbejdsvillighed; jeg haaber, at den maa danne Skole ogsaa nedad indenfor det

ærede Parti. Men jeg kunde have ønsket, at den store Arbejdslyst havde givet sig Udslag i Forslag, der havde været noget mere tiltalende for os. Vort Parti ser nemlig paa det forelagte Lovforslag i det store og hele paa samme Maade som de to foregaaende Talere. Vi kan ikke se, at der i Øjeblikket er nogen Anledning til at foretage de Ændringer i den kommunale Valglov, der her ønskes. Jeg har hos den ærede Ordfører for Forslagsstilleren (Sundbo) i høj Grad savnet en reel Begrundelse af det forelagte Lovforslag. Derimod har det staaet mig klart, at det, der egentlig er Kærnen i Sagen, er det rent partipolitiske. Man har ikke ment, at Valgloven var et tilstrækkelig brugeligt Instrument for det socialdemokratiske Parti. Man har ikke ment, at man var tilstrækkelig tjent med den Maade, hvorpaa den kommunale Valglov i Øjeblikket var formet. Men det kan selvfølgelig ikke benyttes som noget Argument overfor os.

Med Hensyn til det Punkt, der aabenbart er det vigtigste for Forslagsstillerne, Nedsættelsen af Valgretsaldern, maa jeg sige, at jeg ikke har opfattet et eneste reelt Argument. For det er jo noget, der er ens for alle, uden Hensyn til, om de er Konservative, Venstremænd eller Socialdemokrater, at før eller senere vil de opnaa den fornødne Alder. Det, at man ikke vil nedsætte Valgretsaldern, skulde efter Forslagsstillernes Mening være et Mistillidsvotum til Landets Ungdom, og der advares i høj Grad mod at vise denne Mistillid, idet man netop ved at vise Tillid vil fremelske Ansvarsfølelsen. Jeg er nu ikke saa ganske sikker paa, at dette Argument holder Stik. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde ved Lovforslagets Forelæggelse, at man nu om Dage talte saa daarligt om Ungdom. Det er muligt. Det kan være, at det ærede Medlem indenfor sit Parti har gjort sørgelige Erfaringer med Hensyn til Ungdommen, og nu mener man, at Hjælpen overfor disse beklagelige Følger, man har set, skulde være at nedsætte Valgretsaldern. Den ærede Ordfører var heller ikke bange for eventuelt at nedsætte Valgretsaldern under de 21 Aar. Hvis ærede Medlemmer omhyggeligt har læst Forelæggelsestalen, vil De have set, at den ærede Ordfører pointerede, at man altid havde sat den kommunale Valgretsaldern lavere end Valgretsaldern ved Folketingsvalg, og at dette var naturligt. Vi kan altsaa vente, at de 21 Aar kun er en Station paa Vejen, og at vi senere hen skal længere ned.